

[Arnth Jensen.]

sige, at naar Spørgsmaalet har været fremme her i Rigsdagen, er det blevet ivrigt debatteret i Pressen, og fra Lærermøderne har vi jo den ene Resolution efter den anden, medens man ikke har hørt særlig meget fra Skolemøderne. Det kan være Beskedenhed, der har været Grunden, men jeg tror snarere, Grunden er den, at man ikke har fundet Spørgsmaalet særlig brændende.

Begyndelsen til Kravet om et ændret Tilsyn og dermed et pædagogisk Tilsyn blev gjort — i hvert Fald fra Lærernes Side — paa det store Lærermøde i København i 1907, hvor der blev vedtaget en Resolution, som krævede 3 Ting. Den krævede det vejledende Overtilsyn, ved Ministeriets Konsulent, det vejledende Kredstilsyn, for hver Skoleraadskreds ved Skolens Kvinder og Mænd og med det Krav, at de skulde have været Lærere i Folkeskolen i 10 Aar, og endelig for det tredje et kontrolerende stedligt Tilsyn, valgt af Børnenes Forældre,

Siden denne Tilkendegivelse fra Lærerne har Spørgsmaalet flere Gange været fremme i Rigsdagen, og den højtærede Undervisningsminister har gjort Rede for den rent historiske Linie, saa det skal jeg ikke komme ind paa her. Sidst Spørgsmaalet har været fremme, var paa Danmarks Lærerforenings Repræsentantmøde i Sommer, hvor det blev behandlet, og hvor der med alle Stemmer mod I blev vedtaget en Henvendelse til Undervisningsministeriet. Den højtærede Minister var til Stede ved dette Møde, og i en lille stemningsbaaren Tale, saadan, som nu den højtærede Minister kan gøre det, lod Ministeren skinne igennem, at det Lovforslag, der kunde ventes fra hans Haand, i det væsentlige vilde imødekomme de Krav, Mødet stillede.

Siden er der blevet foretaget en Urafstemning blandt Danmarks Lærerforenings Medlemmer med det Resultat, at ca. 50 pCt. af Foreningens Medlemmer afgav deres Stemme, og af disse var 76 pCt. for og 24 pCt. imod Henvendelsens Indhold. Denne Afstemning blev under Finanslovdebatten af flere Medlemmer ført frem, baade som Paa-stand om, at den talte et tydeligt Sprog om Lærerstandens Ønske om forandret Tilsyn, og ogsaa som Paa-stand om, at den viste i modsat Retning.

Taget som Helhed synes jeg, at denne Afstemning ikke viser saa farlig meget, og det forekommer mig, at det i hvert Fald vilde være af ikke ringe Betydning at faa at vide, hvorfra Stemmerne stammede, hvorledes de fordeltes paa By og Land. Jeg har foretaget en Sammenligning med

de forskellige Kredses Medlemstal og med, hvorledes Ja- og Nej-Stemmerne faldt, og det forekommer mig, at denne Afstemning viser, at i de Kredse, hvor der er mange Bylærere, der er de fleste Ja-Stemmer.

Jeg tør ikke paastaa, det er saaledes i Virkeligheden, men jeg siger, det peger i den Retning, og jeg kunde derfor ønske en virkelig Opgørelse af, hvordan Ja- og Nej-Stemmerne fordeler sig mellem Land og By. Stemmesedlerne er sikkert i Behold endnu, og da Afstemningen var fuldt offentlig, saa det nemt kunde ses, hvorledes den enkelte stemte, maa det ikke være saa vanskeligt at faa disse Oplysninger frem.

Da der i Danmarks Lærerforening til- lige findes ca. 1 080 pensionerede Lærere og 1 434 Vikarer foruden 177 særlige Medlemmer, vil det heller ikke være uden Interesse at faa at vide, hvordan disse Grupper har stemt.

Men hvorom alt er, saa kan man spørge: Hvordan tager Lærerne, Danmarks Lærerforening, paa det foreliggende Forslag? Ja, jeg husker en Gang, at jeg havde lovet en af mine Drengene en Vogn i Julegave, og da han saa Juleaften fik Vognen, sagde han til mig: „Det var en meget lille Vogn, du gav mig, Far“. I hans Tanker var denne Vogn vokset meget større op, med andre Ord: Forventningens Glæde havde været meget større end Opfyldelsens.

Jeg tror, det er gaaet Danmarks Lærerforening lidt paa samme Maade, jeg tror, den kan sige til den højtærede Minister: „Det var en meget lille Vogn, du gav os, Far.“ Det tyder ogsaa de Udtalelser paa, som kommer frem. De er ganske vist svøbt noget ind, men i „Folkeskolen“, Danmarks Lærerforenings officielle Organ, Nr. 46, hvor man første Gang omtaler Lovforslaget, indleder man Artiklen med at sige, at de Ønsker, som Danmarks Lærerforening har fremsat for Undervisningsministeren, er paa adskillige væsentlige Punkter ikke blevet honoreret. Saadan ligger det jo ogsaa, det er de ikke.

Til sidst føjes der saa alligevel til, at det er et lille Skridt i den rigtige Retning; hellere et Skridt fremad end fortsat Stilstand. Ja, et lille Skridt, det er det, som Danmarks Lærerforening siger, med det faglige pædagogiske Tilsyn; og jeg tror ogsaa, vi kan sige om mange af de Ting, som Ministeren mener er væsentlige, store Forbedringer, at det er kun et meget lille Skridt.

Hvad er det da, Ministeren foreslaar? Det, som Opmærksomheden samler sig